

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321202678
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321202678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v spore žalobcu: J. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. nad J. XXX, XXX XX Y. nad J., právne zastúpený: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andreou Cvikovou, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 200,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 21Csp/98/2021-47 zo dňa 14. decembra 2021, takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Mení rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 210,38 eur a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„ I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 200 eur a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok za žalobu vo výške 72 eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne posúdil okrem iného ustanovením § 3 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal na Okresný súd Humenné žalobu o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 200 eur voči žalovanému. Žalobu odôvodnil tým, že v súdnom konaní na Okresnom súde Humenné sp. zn. 21Csp/33/2019 o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, bol žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný a bolo určené, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2011 v bode 8.1. je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, rovnako v bode 8.4. je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

4. Z tohto dôvodu si žalobca ako spotrebiteľ podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Výšku tohto nároku v sume 1 200 eur odôvodnil tým, že z vyššie uvedeného právoplatného rozsudku Okresného súdu Humenné je zrejmé, že v jednej zmluve žalovaný použil dve neprijateľné zmluvné podmienky a za každú si uplatňuje sumu 600 eur, ako primerané finančné zadosťučinenie.

5. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že žalobca nemá nárok na primerané finančné zadosťučinenie v takej výške ako si uplatňuje a neboli splnené podmienky podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa neho táto žalovaná pohľadávka nie je žalobcom dostatočne odôvodnená. Rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 21Csp/33/2019 zo dňa 09.07.2019, právoplatný dňa 28.08.2019 vyplýva, že súd vyhovel žalobe žalobcu - spotrebiteľa a určil, že v Zmluve o revolvingovom úvere uzavretej medzi stranami konania zo dňa 21.12.2011 č. XXXXXXXXXXXX sú žalovaným uvedené na vopred pripravených formulároch dve neprijateľné zmluvné podmienky a to v bode 8.1. a v bode 8.4..

6. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého z uvedenej Zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že žalovaný PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ako podnikateľ, ktorý podniká v uvedenej oblasti a poskytuje úvery a pôžičky, opakovane, cieľavedome a úmyselne uviedol tieto dve neprijateľné zmluvné podmienky v jednej zmluve a z jeho strany nejde o exces - o jedno rázové vybočenie ale o nekalú obchodnú prax, pretože tieto podmienky uviedol vo viacerých zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi, nie len vo vzťahoch ku žalobcovi. Z tohto dôvodu ide o vážne porušenie práva, pretože žalovaný musí podnikáť v uvedenej oblasti v súlade so svojim povolením tak, aby neporušoval právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, teda aby neuvádzal vedome a úmyselne neprijateľné zmluvné podmienky vo svojich zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Ide o závažné porušenie jeho povinností, pretože má postupovať s odbornou starostlivosťou a z tohto dôvodu súd považuje žalobu za plne dôvodnú a výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1 200 eur za primeranú, teda za každú jednu neprijateľnú zmluvnú podmienku z jednej zmluvy 600 eur. Podľa súdu boli splnené podmienky stanovené Zákom o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 v § 3 ods. 5 v nadväznosti na § 4 ods. 2 písm. b) tohto zákona. Súd má zato, že v konaní bolo jednoznačne preukázané porušenie právnych noriem na ochranu spotrebiteľa a to už vo vyššie uvedenom právoplatne skončenom konaní, kde bola vyslovená neprijateľnosť týchto dvoch zmluvných podmienok. Bolo preukázané zo strany žalobcu, že úspešne si uplatnil toto porušenie práva vo vyššie uvedenom právoplatne skončenom súdnom konaní a jednoznačne z vyššie uvedeného súdneho konania a právoplatného rozsudku vyplýva, že je tu zodpovednosť žalovaného, pretože tento pripravuje vopred formulárove rovnaké zmluvy so znením neprijateľných zmluvných podmienok. Tým boli naplnené ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa a žalobca má v celom rozsahu nárok.

7. Čo sa týka obrany žalovaného, táto je len všeobecná, nič konkrétne a právne relevantné jeho vyjadrenia neobsahovali a neobsahujú a preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

8. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Keďže bol žalobca ako spotrebiteľ oslobodený od platenia súdneho poplatku, súd zaviazal neúspešného žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku štátu, tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku v súlade so Zákom o súdnych poplatkoch.

9. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., súd nesprávnym procesným postupom a nedostatočným odôvodnením znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol, eventuálne zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie.

10. Žalovaný tvrdí, že napádaný rozsudok je nepreskúmateľný a neobsahuje žiadny skutkový a ani žiadny právny záver súdu, na základe ktorých by súd dospel k skutkovým a právnym záverom

odôvodňujúcich existenciu nároku vo výške 1.200,- eur. Ako vyplýva z napádaného rozsudku, súd prvej inštancie neuviedol žiadne skutočnosti a dôvody, ktoré odôvodňujú uvedenú sumu a ktoré majú oporu v dokazovaní. V prípadoch, v ktorých súd rozhoduje na základe vlastnej úvahy, musí byť rozhodnutie riadne a preskúmateľne odôvodnené. V prvom rade majú byť označené konkrétne preukázané skutočnosti, ktoré odôvodňujú základ nároku, potom skutočnosti ktoré odôvodňujú rozhodnutie o jeho výške a to tak, aby úvahy súdu boli individualizované v konkrétnych pomeroch prejednávanej veci. Takejto požiadavke na odôvodnenie však napádaný rozsudok nevyhovuje. Krajský súd v Prešove, v rozsudku sp. zn. 14Co91/2012, uviedol, že účelom finančného zadosťučinenia má byť nastolenie rovnováhy zmluvných strán, a nie vytvorenie neoprávneného obohatenia.

11. Žalovaný namietal aj zjavnú neprímeranosť priznaného nároku, a to s ohľadom na skutočnosť, čo v konaní bolo vlastne preukázané. Zadosťučinenie je chápané ako forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti. Právny poriadok pozná takúto formou náhrady či odškodnenia v rôznych prípadoch a situáciách. Pre porovnanie je možné poukázať na to, že žalobcom požadovaná suma napríklad dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia (príloha k zákonu č. 437/2004 Z.z.). Týmto poukázal na to, že požiadavka žalobcu, ak by bolo oprávnená, je zjavne neprímeranou. Žalovaný namietal aj nezákonnosť výroku III. pre jeho predčasnosť, keďže o poplatkovej povinnosti podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení sa môže rozhodovať až po právoplatnom skončení konania. Navrhol, aby odvolací súd vyhovel podanému odvolaniu a rozhodol tak, ako je uvedené v článku II. tohto odvolania.

12. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca. Uviedol, že pripustením argumentácie žalovaného by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia. Nakoľko žalobca-spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie právnej normy § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Je zrejmé, že judikované neprijateľné zmluvné podmienky mali evidentne majetkový charakter, pričom jedná sa o viacnásobné porušenie práva, ktoré bolo už judikované stovkami rozhodnutí súdov na všetkých inštanciách. Preto vzhľadom nielen na intenzitu, ale najmä postoj žalovaného k svojmu konaniu v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, je potrebné jeho konanie sankcionovať práve takou výškou, ktorá bude napĺňať funkcie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobca poukázal okrem rozsudkov Krajského súdu v Prešove, na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019, ktorým bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 194,98 eur, čo predstavuje 25 násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný. Ak by žalobca postupoval v intenciách Najvyššieho súdu SR, tak v tomto prípade by mohol od žalovaného požadovať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4 194,25 eur (25 x 167,77 eur). Primeranosť priznanej sumy 1 200,- eur je vzhľadom najmä na postoj žalovaného a množstvo porušení spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaný nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny a priznať náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi.

13. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že odôvodnenie rozsudku sa nedá spojiť s konkrétnymi okolnosťami, to, ako súd dospel k sume 1200,- eur v rozsudku nie je žiadnym spôsobom konkretizované a súd svoje úvahy ani žiadnym spôsobom neopísal a nešpecifikoval. To spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, arbitrárnosť a nezrozumiteľnosť. Navrhol, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu žalovaného.

14. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Podľa názoru žalobcu súd správne vyvodil záver, že sú splnené hmotnoprávne predpoklady podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a priznaná suma plní sankčnú, satisfakčnú, preventívnu a odradzovaciu funkciu voči žalovanému, ktorý dlhodobo nerešpektuje práva spotrebiteľov. Odmietavý postoj žalovaného nielen v základnom konaní, ale aj v tomto konaní, je dôkazom o primeranosti priznanej sumy. Preto prvoinštančný súd dospel k správne právnemu záveru. Odseky 5. a 6. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu sú presvedčivé, preto nemožno iba z dôvodu stručnosti rozsudku vyvodiť záver o jeho nepreskúmateľnosti. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

15. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie

mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

16. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

17. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

19. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

20. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinností žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

21. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

22. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 21.12.2011 uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), ktorá je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou a to v zmysle ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

23. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 21Csp/33/2019-70 zo dňa 9. júla 2019 súd žalobe vyhovel a určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 210,38 eur s úrokom z omeškania vo

výške 5 % ročne z tejto sumy od 27.3.2019 až do zaplatenia a zároveň určil, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 21.12.2011, v čl. 8, bod 8.1 a v čl. 8, bod 8.4 sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

24. Žalobca si bez akejkoľvek pochybnosti v inom súdnom konaní úspešne bránil porušenie svojich spotrebiteľských práv.

25. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Používanie neprijateľných zmluvných podmienok a bezdôvodné uplatnenie peňažného nároku nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak ako konanie odporujúce dobrým mravom. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pritom je zrejme, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý naformuloval vadnú zmluvu.

26. Odvolací súd sa však nestotožnil s výškou primeraného zadosťučinenia priznanou súdom prvej inštancie. Výšku súdom prvej inštancie priznaného finančného zadosťučinenia, v celom žalobcom v žalobe uplatnenom rozsahu, však v danom prípade nie je možné považovať za primeranú a to vzhľadom na v predchádzajúcom relevantnom súdnom konaní priznanú výšku bezdôvodného obohatenia a okolnosti uplatnenia nároku v oboch prípadoch, na ktoré poukazoval i odvolateľ v odvolacích námietkach. Relevantné ustanovenie § 3 ods. 5 cit. Zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa.

27. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závažného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Výška primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú ustálil súd prvej inštancie vo výške 1200,- eur, nepovažuje odvolací súd za primeranú. Podľa názoru odvolacieho súdu pri určení výšky priznaného zadosťučinenia je primeraná rozsahu a povahy porušenia práv žalobcu suma 210,38,- eur, ktorá zodpovedá výške, o ktorú sa žalovaný chcel bezdôvodne obohatiť, vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť konštatovanú súdom prvej inštancie v základnom konaní sp.zn. 21Csp/33/2019, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytne žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Priznanie nároku vo výške prevyšujúcej výšku priznaného bezdôvodného obohatenia je zjavne v rozpore so zásadou proporcionality nárokov vyplývajúcich vo vzťahu založeného predmetnou úverovou zmluvou.

28. Odvolací súd preto v zmysle vyššie uvedeného napadnutý rozsudok v časti priznanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia zmenil podľa ust. § 388 C.s.p. tak, že priznal žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo vzťahu k žalovanému vo výške 210,38 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

29. Podľa ust. § 255 odsek 1, odsek 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. V danom prípade predmetom konania bol nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Výška uplatňovaného nároku, teda bez akýchkoľvek pochybností závisela od úvahy súdu. Aj keď Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnuté v ust. § 142 ods. 3 O.s.p., uvedené neznamena, aby nová právna úprava vylučovala osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od úvahy súdu. Pri uplatňovaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie bolo povinnosťou žalobcu v žalobe uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé od úvahy

súdu. Je preto spravodlivé, aby aj súdom prisúdená výška plnenia bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania, vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov, čomu zodpovedá aj systematické začlenenie ust. § 255 C.s.p. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj vtedy, ak súd priznal nárok úspešnej strane, nie však v požadovanej výške. Ide o prípady, keď výška nároku závisí od úvahy súdu.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1, ods. 2 C.s.p., tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).